



Του **Παναγιώτη Κεφαλληνού** *

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ και η απεργία 30 Μάη

Να μην επιτρέψουμε στην αστική τάξη και τα πολιτικά-κοινωνικά στηρίγματα της, να μας βάλει στο βρακί της

Όλη η συζήτηση που αναπτύσσεται αυτό το διάστημα, γύρω από την Κοινωνική Συμμαχία, το ρόλο της, το πλαίσιο της πανεθνικής ημέρας δράσης της 30ης Μάη, τη συμμετοχή των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και την «απεργία» που προκηρύχτηκε από τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό, αναδεικνύει με πολύ καθαρό τρόπο, τις προσεγγίσεις αλλά και τη βαθιά ιδεολογική ήττα της συντριπτικής πλειοψηφίας των δυνάμεων που δρουν στο εργατικό κίνημα, καθώς και των δυνάμεων που με οποιοδήποτε τρόπο έχουν αναφορά στο κομμουνιστικό κίνημα και την αντικαπιταλιστική-αντιιμπεριαλιστική αριστερά.

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά

Α. Τι είναι και από πού προέκυψε η κοινωνική συμμαχία;

Η λεγόμενη κοινωνική συμμαχία είναι μια συσπείρωση- ένα διαταξικό μέτωπο οργανώσεων, που συμμετέχουν εκπρόσωποι εργοδοτών- διάφοροι διαταξικοί επιστημονικοί συνδικαλιστικοί φορείς και επιμελητήρια, καθώς και το επίσημο αστικοποιημένο συνδικαλιστικό κίνημα των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Η Κοινωνική Συμμαχία φτιάχτηκε όπως διατείνονται οι ιδρυτές της, για να παλέψουν για μια άλλη Ελλάδα & ενάντια στη λιτότητα- την ανεργία- την υπερφορολόγηση.

Είναι πάνω κάτω οι ίδιοι φορείς υπερασπιστές του ΝΑΙ (οι ΝΑΙνέκοι) στο δημοψήφισμα της 5 Ιούλη του 2015, και πολλοί από αυτούς συμμετείχαν και στα εθνικιστικά συλλαλητήρια

φέτος, δηλαδή

« πατριώτες και ευρωπαίοι» με τη βούλα!

Στο 10λογο των διεκδικήσεων που προβάλλουν, ΔΕΝ υπάρχει λέξη για τις απολύσεις- τη μερική απασχόληση- την απλήρωτη και ανασφάλιστη δουλειά, τα εργατικά ατυχήματα-δολοφονίες, τους εξαθλιωμένους μισθούς πείνας των 200-350 Ε , τις καταργημένες ΣΣΕ, το πετσόκομμα των συντάξεων και την κλοπή των αποθεματικών των ταμείων.

ΔΕΝ υπάρχει λέξη για το κεφάλαιο και τα υπερκέρδη του, την συνεχιζόμενη φορο-ασυλία των εφοπλιστών και των ξένων επενδυτών-ληστών, τσιμουδιά για το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας-ιδιοκτησίας και των υπηρεσιών κοινωνικών αγαθών.

ΔΕΝ υπάρχει μια αναφορά για την ΕΕ, το ΔΝΤ και τις αστικές μονοκομματικές ή συνεργαζόμενες κυβερνήσεις(ΠΑΣΟΚ-ΝΔ- ΔΗΜΑΡ-ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ), που μας αλυσοδέσανε με τις πολιτικές τους, συμμετέχοντας στη ληστεία απέναντι στα εισοδήματά μας & την όποια κινητή και ακίνητη περιουσία μας.

« για όλα αυτά... μούγκα....»

....Αλλά παλεύουν (οι της Κοινωνικής Συμμαχίας), όπως λένε για πολιτικές στην αγορά εργασίας, που δεν θα αναπαράγουν την εκμετάλλευση (σημ.9). Μάλιστα ΑΦΕΝΤΙΚΑ & ΔΟΥΛΟΙ παλεύουμε για τη μη αναπαραγωγή, δηλαδή την κατάργηση της εκμετάλλευσης!!!.

Παλεύουν για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και καινοτομίας με γνώμονα, ένα «εθνικό στρατηγικό σχέδιο» για τον μετασχηματισμό του παραγωγικού προτύπου της χώρας (σημ. 3). Δηλαδή απαλλαγμένου από τα βαρίδια των δαπανών για την ασφάλιση, τις παροχές υγείας, την ανεργία την φαρμακευτική δαπάνη, την εκπαίδευση κ.α.

Αυτά μεταξύ άλλων προβάλλουν οι εταίροι της Κοινωνικής συμμαχίας, με κεντρικό άξονα την κοινή «πανεθνική» συστράτευση για την παραγωγική ανασυγκρότηση, την ανάπτυξη με φορολογικά κίνητρα(φοροαπαλλαγές), με άρση των γραφειοκρατικών εμποδίων(δεξ ΣΚΟΥΡΙΕΣ- ΕΛΛΗΝΙΚΟ- ΜΑΛΛ στην ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΑ κ.α.).

Πρόκειται για ένα πλαίσιο που προωθεί τους στόχους της ελληνικής αστικής τάξης και μεγαλοστρωμάτων διανοήσης-επαγγελματιών- εμπόρων και βιομηχάνων, κάτω από την αιγίδα του ΣΕΒ της ΕΕ & των κομμάτων του αστισμού.

Το παραπάνω πλαίσιο και οι φορείς του (Κοινωνική Συμμαχία), ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ καμιά σχέση με

τους δικούς μας στόχους. Είναι ΕΧΘΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ και οι διεκδικήσεις τους ΑΠΑΙΤΟΥΝ την παραπέρα ΣΥΝΤΡΙΒΗ δικαιωμάτων και κατακτήσεων.

Β. Η στάση των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

Σε αυτό το αντιδραστικό-αντεργατικό μέτωπο, του ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ (αλλά SKY), εμείς ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ – εσείς να ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ, πρωτεύοντα ρόλο παίζουν οι ομογάλακτες πλέον ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, που επιδιώκουν να ενσωματώσουν τους μισθωτούς του Δημοσίου & τους εργατο-υπάλληλους του Ιδιωτικού Τομέα σένα εθνικό σχέδιο διεξόδου από την κρίση, με φοροαπαλλαγές γι' αυτούς, μισθούς και συντάξεις πείνας για εμάς και συνθήκες γαλέρας για τα παιδιά μας.

Το επιβάλλει η περίσταση, να ομονοήσουμε, έστω για μια φορά ΟΛΟΙ, για να βγει η πατρίδα από την κρίση, κράζουν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ. Δεν μας πρέπει η «Πόλωση» τύπου αφεντικά-εργάτες, ούτε οι «Λαϊκισμοί» για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για μόνιμη σταθερή δουλειά, επιστροφή των κλεμμένων στα Ταμεία, εδώ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ η ΠΑΤΡΙΣ (των Αφεντικών).

Σε αυτή την προσπάθεια ενσωμάτωσης, συνειδητά ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ βάζουν όλα τα λεφτά, για να μας σύρουν ΟΛΟΥΣ.

Ο ρόλος τους ήταν και είναι ΕΧΘΡΙΚΟΣ στα εργατικά συμφέροντα, ήταν και είναι με τους εργοδότες και το κράτος τους. Όμως ποτέ με τόσο ξεδιάντροπο τρόπο δεν προσπάθησαν να μας βάλουν στο...κόλπο. Παλιά έβαζαν και κάποιο αιτηματάκι έτσι για να ξεγελαστούμε και να κάνουμε μια 24ωρη ή μια στάση εργασίας.

Σήμερα κάνουν το αποφασιστικό βήμα να προκηρύξουν πανεθνική «απεργία» τις 30 ΜΑΗ, με τα αιτήματα της εργοδοσίας, των Βρυξελλών και της κυβέρνησης.

Γ. Η 30η Μάη και η στάση παρατάξεων & κομμάτων της αριστεράς.

Σε όλα αυτά συμφωνούν πάνω-κάτω, τα πολιτικά κόμματα της αριστεράς (ΚΚΕ-ΛΑΕ- Μ-Λ χώρος- Τροτσκιστές- δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ), αλλά και συνδικαλιστικές παρατάξεις (ΠΑΜΕ-ΜΕΤΑ- ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ & ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ).

ΟΛΟΙ Καταγγέλλουμε- καταδικάζουμε- αποκαλύπτουμε.

Μέχρι εδώ ΟΛΑ ΚΑΛΑ!! Στο δια ταύτα όμως οι δρόμοι μας χωρίζουν.

Το σύνολο των πολιτικών οργανώσεων (ΚΚΕ-ΛΑΕ-ΣΕΚ κ.α.) και των αντίστοιχων παρατάξεων τους, λένε ΝΑΙ στην αντιδραστική αυτή «απεργία» της 30ης Μάη, καλώντας να την μετατρέψουμε σε κάτι άλλο, να πάμε με τα δικά μας αιτήματα, να κάνουμε ξεχωριστή συγκέντρωση, να τους χαλάσουμε τη συγκέντρωση, να τους «καρπαζώσουμε», να μην τους αφήσουμε ρούπι.

Όλα αυτά όμως και άλλα τόσα ακόμα, ΔΕΝ ΑΠΑΝΤΟΥΝ στα παρακάτω:

1. Μπορεί να μετατραπεί μια τέτοια αντιδραστική απεργία σε Ταξική;
2. Μπορεί να διαχωριστεί το πλαίσιο & οι φορείς του, από την μορφή της πανεθνικής ημέρας δράσης-απεργίας;
3. Αν ο στόχος αυτών που επικαλούνται να πάμε ΟΛΟΙ γερά για να μην «ξεκόψουμε» από τις μάζες, ποιο χαρακτηριστικό είναι αυτό που θα μας διακρίνει από αυτό το συνονθύλευμα της Κοινωνικής συμμαχίας;
4. Η εικόνα εκείνη την ημέρα θα είναι οι Κουγιες- Λυκουρέζοι- Μίχαλοι- Παναγόπουλοι χεράκι-χεράκι επικεφαλής μιας πορείας, από την άλλη κάπου πιο μπροστά ή πίσω ο κ. Κουτσούμπας με το ΠΑΜΕ-το ΚΚΕ- την ΚΝΕ και κάπου στο βάθος κάποιοι άλλοι αριστεροί με τη δική τους συγκέντρωση κάπου μεταξύ Χαυτείων- Σανταρόζα.
5. Σε πόσα και ποια σωματεία θα συζητηθεί ένα διαφορετικό περιεχόμενο και αυτό θα γίνει αντιληπτό ότι είναι ΑΝΤΙΘΕΤΟ από αυτό που διοργανώνει η Κοινωνική συμμαχία;
6. Αν όντως όλος αυτός ο σχεδιασμός, το μέτωπο των οργανώσεων της Κοινωνικής συμμαχίας, οι στόχοι, τα αιτήματα τους και η εκδήλωση που προγραμματίζουν για 30 Μάη(ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ με Απεργία), είναι αντιδραστικό- αντεργατικό, τι είναι αυτό που δίνει στην «Απεργία», ένα διαφορετικό χαρακτήρα;
7. Από πότε εμείς διαχωρίζουμε την ενότητα περιεχομένου-στόχων και μορφής;
8. Είναι ή δεν είναι η πανεθνική ημέρα δράσης 30 Μάη και η απεργία τους, ενταγμένη σένα σχέδιο αποπροσανατολισμού και ενσωμάτωσης της Ε.Τ. στα σχέδια τους για την από κοινού υπεράσπιση της πατρίδας;
9. Τελικά μπορούμε να συμμετέχουμε εμείς, με οποιοδήποτε αστερίσκο ή επιφύλαξη ή διαφωνία, σε αυτό το Τερατούργημα; Και σε τι θα διαφέρουμε απ'αυτούς που ενώ

βομβαρδίζονταν η Γιουγκοσλαβία, απλά καταγράφονταν η επιφύλαξη τους ότι αυτό δεν προωθεί την ειρήνη, ενώ συμμετείχαν ;

Είναι η απεργία θέσφατο; Αποτελεί ιερό και όσιο;

Ισχυρίζονται πολλοί και από την αριστερά, ότι όλα καλά, συμφωνούμε με όλα και με τον στόχο που έχουν αυτοί, τους ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ, αλλά... δεν θα γίνουμε απεργοσπάστες!!

- Η απεργία ως μορφή αγώνα των εργατών(και όχι των εργοδοτών) είναι όντως ΟΠΛΟ στα χέρια μας. Όταν όμως εμείς αποφασίζουμε(ή συμφωνούμε τουλάχιστον), τους στόχους το πλαίσιο, την έναρξη, τη διάρκεια και τη λήξη της απεργίας.

- Η απεργία γίνεται αποφασιστικό όπλο όταν διαπραγματευόμαστε οι ίδιοι με τον ταξικό αντίπαλο- εργοδότη ή κράτος.

- Η απεργία υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια από όσους την αποφασίζουν-συμμετέχουν και την εντάσσουν σένα δικό τους σχέδιο.

- Μπορεί κάποιος να ισχυριστεί ότι η φιέστα -απεργία 30 Μάη αυτού του διαταξικού συνονθυλεύματος με κυρίαρχα τα αιτήματα των εργοδοτών, είναι ή μπορεί να γίνει η δική μας απεργία;

- Μπορεί κάποιος να ισχυρίζεται, εντάξει κι άλλες φορές συμμετείχαμε σε απεργίες του αστικοποιημένου συνδικαλισμού της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ με λάθος αιτήματα και μορφές και να μην αντιλαμβάνεται σήμερα ότι η αντιδραστική φιέστα της 30 Μάη δεν είναι μια ακόμα απεργία ρουτίνας των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, που με αβαρία κάναμε; Δεν κατανοεί αλήθεια ότι Είναι μια κίνηση των ταξικών μας αντιπάλων (όλου του συρφετού της Κοινωνικής συμμαχίας) που μας εγκλωβίζει στα σχέδια τους;

- Είμαστε τελικά «ταγμένοι» σε κάθε κίνηση που αποφασίζουν-καθορίζουν άλλοι, ακόμα και οι ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, να «πειθαρχούμε» σαν στρατιωτάκια στηρίζοντας κινήσεις-σχέδια ΕΝΑΝΤΙΑ στα συμφέροντα μας;

- Μήπως χρειάζεται κάθε φορά να εκτιμάμε- να κρίνουμε(μέσα από συλλογικές διαδικασίες) τις κινήσεις τους τα σχέδια τους-την αποτελεσματικότητα και την συμμετοχή μας ή όχι σε αυτές;

Ωραία!! Και ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ;

Το ερώτημα αυτό έχει 2 απαντήσεις που έχουν να κάνουν:

Α) Με το τι κάνουμε γενικά στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα με τη σημερινή κατάσταση που υπάρχει, την ιδεολογική κυριαρχία του κεφαλαίου, την αποσυσπείρωση του οργανωμένου εργατικού κινήματος(πολιτικές οργανώσεις και συνδικάτα). Και σε αυτό είναι αλήθεια ότι υπάρχει χάος και μεγάλη δυσκολία να απαντήσουμε συγκροτημένα.

Είναι ένα δύσκολο έργο που είναι έργο πολλών, όσων τουλάχιστον επιμένουν να χαράξουν έναν άλλο δρόμο στην προσπάθεια ανασυγκρότησης του.

Όλη αυτή η αμηχανία που υπάρχει να πάρουμε μια ξεκάθαρη θέση που να συμβαδίζει με όσα γράφουμε-αναλύουμε για την Κοινωνική συμμαχία- την εθνική ημέρα δράσης και την απεργία που θέλουν να μας φορτώσουν για 30 Μάη, όλη αυτή η δυσκολία να οργανώσουμε τη μάχη για τη συντριβή των σχεδίων τους και την αποτυχία της κίνησης τους, άρα και της «απεργίας» τους, έχει να κάνει κυρίως με την κατάσταση των οργανώσεων της τάξης και την ιδεολογική υποχώρηση που υπάρχει.

Η ήττα στρατηγικού χαρακτήρα του εργατικού κινήματος, η καθολική κυριαρχία των δυνάμεων του κεφαλαίου και ο εγκλωβισμός της κοινωνίας στις επιλογές του, δεν είναι αποτέλεσμα λαθών , αλλά κυρίως μια πορεία εκφυλισμού των κομμάτων των ιστορικών ρευμάτων του κομμουνιστικού κινήματος.

Οι πολιτικές οργανώσεις της αριστεράς όλων των ρευμάτων(Τροτσκιστικού- ΜΛ χώρου- «ορθόδοξου»), δεν μπορούν σήμερα να αναλύσουν περιγράψουν την κατάσταση της εργατικής τάξης και των δυνάμεων του κεφαλαίου (χωρίς να μηδενίζονται προσπάθειες και συμβολές που εξελίσσονται). Ως εκ τούτου δεν είναι εύκολο με ένα σαφή και ξεκάθαρο τρόπο να προσανατολίσουν και οργανώσουν τους αγώνες της εργατικής τάξης.

Ως επακόλουθο λοιπόν διατηρούμε δυστυχώς ισορροπίες, τέτοιες που δεν αντέχουν στη σημερινή συγκυρία που απαιτεί ριζικές λύσεις.

Άρα το τι κάνουμε συνολικά για την ανασυγκρότηση του Ε.Κ., είναι μια απαραίτητη συζήτηση επείγοντος χρόνου, αρκεί να υπάρχει διάθεση.

Όμως στο χρόνο και το χώρο που μας αναλογεί, μπορούμε να προχωρήσουμε ορισμένα πράγματα.

Τα εργατικά σχήματα του Ιδ. Τομέα και οι Παρεμβάσεις Δημοσίου, αποτελούν μια σταθερή βάση για την προσπάθεια ανασυγκρότησης. Επιπλέον η πρωτοβουλία για τον συντονισμό

πρωτοβάθμιων σωματείων είναι ένα άλλο στήριγμα (με ελλείψεις και ασυνέχεια), που αντί να υπονομεύουμε, χρειάζεται να το ενισχύσουμε. Τα διαφορετικά σχέδια και τα «αντίστοιχα όργανα» εξυπηρέτησης τους(συντονισμός ενάντια στα μνημόνια, πρωτοβουλία για μια Ανεξάρτητη Ταξική Κίνηση, ενεργοί-άνεργοι), δείχνουν ότι αυτή η διάθεση δεν υπάρχει.

Β) Το τι κάνουμε λοιπόν έχει να κάνει με όλα τα παραπάνω και αντανakλά και στο τι κάνουμε τις 30 Μάη.

Να μην φοβηθούμε να πούμε το μεγάλο ΟΧΙ στην απεργία των εργοδοτών

Από σήμερα χρειάζεται να ΑΠΟΚΑΛΥΨΟΥΜΕ τι επιδιώκουν- τι στοχεύουν και να το αποδομήσουμε – απονομιμοποιήσουμε στις συνειδήσεις των εργαζόμενων και να μην επιτρέψουμε να ΕΚΔΗΛΩΘΕΙ ο σχεδιασμός τους τις 30 Μάη.

- Η απεργία τους ΔΕΝ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ σε δική μας
- Πρόγραμμα και σχέδιο διεκδίκησης των αιτημάτων μας σε κόντρα και μακριά από τις δικές τους κινήσεις
- Κοινό πλαίσιο αιτημάτων Ιδιωτικού -Δημόσιου Τομέα και ημέρες απεργιακής δράσης
- Το κάλεσμα για συμμετοχή στην Πανεθνική ημέρα δράσης της Κοινωνικής συμμαχίας(έστω και με απεργία), υπονομεύει τα συμφέροντα μας, μας εγκλωβίζει στα σχέδια των αφεντικών- της κυβέρνησης της ΕΕ.

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ!!!

Όσοι συμβάλλουν, με διάφορα επιχειρήματα, για το αντίθετο βαδίζουν στα ίδια χνάρια με τους διοργανωτές.

Όσοι από την αριστερά με πιο εκλεπτυσμένα επιχειρήματα επιμένουν στην συμμετοχή στην Πανεθνική ημέρα δράσης(έστω και με απεργία), εκφράζουν όχι μόνο την αδυναμία τους για μια προσπάθεια ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, αλλά συμβάλλουν χωρίς να το κατανοούν στην παραπέρα ενσωμάτωση του Ε.Κ. στους σχεδιασμούς της αστικής τάξης. Εκφράζουν τη βαθιά ιδεολογική υποχώρηση στον ταξικό αντίπαλο.

Όσο δεν πετάμε τη σκουριά του παρελθόντος και δεν κόβουμε τους «δεσμούς» μας με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό της ενσωμάτωσης και της υποταγής, όσο δεν διαχωριζόμαστε πολιτικά- ιδεολογικά από αυτούς και δεν καταχτάμε την ταξική μας αυτοτέλεια- ΠΡΟΚΟΠΗ ΔΕΝ ΘΑ ΔΟΥΜΕ.

Π. Κεφαλληνός
Εργαζόμενος στο Δ. Αθήνας